

DARY 13. SOBOTY

BUDOWA DOMU MODLITWY W CHRZANOWIE

Lekcja 13 — 28 grudnia

PRZYWÓDCY W IZRAELU

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 21 grudnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 1 Krl 12,1-16; Dz 15,7-11; J 11,46-53; Ne 4,7-23; Ezd 8,21-23.31-32.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Rozszedł się więc cały lud, aby się najeść i napić, i udzielić innym, i urządzić wielką radosną uroczystość, gdyż zrozumieli słowa, które im podano” (Ne 8,12).

Ezdrasz i Nehemiasz są przykładami wielkich przywódców poświęconych Bogu i wypełniających zadania wyznaczone im przez Pana. Miłość do Boga inspirowała ich do wiernej służby. Ich wierność była jednym z ważnych elementów naszego studium.

W tym tygodniu przyjrzymy się przykładom przywództwa zawartym w *Biblii*, w tym także postępowaniu Ezdrasza i Nehemiasza. Z pewnością przedstawimy tylko wybrane przykłady z wielu, gdyż w jednej lekcji nie mamy zbyt dużo miejsca. Lekcje płynące z tych przykładów są ważne dla każdego przywódcy. Być może nie uważasz się za przywódcę w tym momencie swojego życia, ale przecież wszyscy wywieramy wpływ na otaczających nas ludzi, więc te lekcje są cenne dla nas wszystkich.

Centralne miejsce w historii tych przywódców zajmuje Słowo Boże. To ono zmieniało ich myślenie i życie, prowadząc do realizacji programu ożywienia i reformacji. Ludzie ci wiele zawdzięczali Słowu Boga i Jego pouczeniom zawartym w Słowie. Także dzisiaj — bez względu na to, kim jesteśmy i jaką pełniemy rolę — musimy zachowywać Słowo Boże w centrum naszego adwentystycznego stylu życia.

W całej *Biblii* znajdujemy przykłady przywództwa, zarówno dobrego, jak i złego, a czasami jednocześnie dobrego i złego. Źli przywódcy czasami robili dobre rzeczy, podczas gdy dobrzy przywódcy czasami robili złe rzeczy. W końcu wszyscy przywódcy są tylko ludźmi i jako tacy są zdolni zarówno do dobra, jak i zła — czynienia tego, co prawe, i tego, co złe. Kto z nas nie doświadczył tego w swoim życiu?

Problem polega na tym, że gdy jest się przywódcą, wywiera się znaczący wpływ na innych, dobry albo zły. Wystarczająco już złe jest wywieranie złego wpływu w swojej rodzinie, swoim miejscu pracy czy swojej społeczności. Ale gdy jest się przywódcą duchowym, politycznym czy jednym i drugim, wpływ jest wielokrotnie silniejszy. Jakże ważne jest zatem, by bez względu na pełnioną rolę, ale zwłaszcza będąc przywódcą, postępować zgodnie z zasadami i nauczaniem *Pisma Świętego*!

Przeczytaj wskazane poniżej fragmenty *Biblii*. Jakiego rodzaju przywództwo w nich znajdujemy? Jeśli dobre, wytłumacz, dlaczego dobre. Jeśli złe, wytłumacz, dlaczego złe.

Rechabam (zob. 1 Krl 12,1-6)

Piotr (zob. Dz 15,7-11)

Jozjasz (zob. 2 Krl 23,1-10)

Debora (zob. Sdz 4,1-16)

Achab (zob. 1 Krl 21,1-16)

Jakie lekcje możemy przyswoić sobie choćby z powierzchownego przestudiowania tych przykładów i co mówią one o dobrym i złym przywództwie. Jak możemy zastosować w rolach, które pełnimy, to, czego się nauczyliśmy?

.....

Przeczytaj podane fragmenty *Pisma Świętego*. Co mówią one o przywódcach i ich wpływie na ludzi, którymi kierowali?

1 Krl 15,26-34

2 Krl 13,1-3

J 11,46-53

Dla wielu z nas, którzy zajmujemy jakiegokolwiek kierownicze stanowiska, trzeźwiącą myślą jest to, że nasze przywództwo może albo wzmacniać ludzi duchowo, albo ich osłabiać. We wszystkich wskazanych tutaj przykładach efekt był druzgocząco negatywny.

Mówiąc bardziej precyzyjnie, nasz charakter i poświęcenie się Chrystusowi wywierają wpływ na ludzi, z którymi się stykamy. Duchowi przywódcy wpływają na innych, albo prowadząc ich do Boga, albo od Niego odwodząc i kierując ich ku złu.

W przeciwieństwie do przykładów, które przestudiowaliśmy dzisiaj, Ezdrasz i Nehemiasz mieli niewątpliwie silną więź z Bogiem. Jeden i drugi częściej wspominali o poście i modlitwie niż inni wielcy przywódcy. Pod ich przywództwem naród chodził z Bogiem, nawet jeśli nie wszystko układało się doskonale. Życie Izraelitów było wtedy nakierowane na Boga. Z drugiej strony fakt, iż byli tacy, którzy nie ulegli wpływowi Ezdrasza i Nehemiasza i nie zostali przez ten wpływ przemienieni, świadczy o tym, że to nasza osobista wiara, a nie cudza, decyduje o naszym duchowym stanie. Wystarczy spojrzeć na ludzi, którzy osobiście widzieli i słyszeli Jezusa, a nawet byli świadkami dokonywanych przez Niego cudów, a jednak Go odrzucili. Owszem, mamy pewną rolę do odegrania — bez względu na to, jakie zajmujemy stanowisko — gdyż każdy z nas wywiera wpływ ku dobru albo złu. Jednak ostatecznie każdy osobiście zda sprawę za siebie przed Bogiem.

Pomyśl o ludziach należących do twojej sfery wpływu. W jaki sposób możesz zwiększać swój wpływ na nich?

.....

.....

Przeczytaj Ne 4,7-23. W jaki sposób Nehemiasz okazywał odwagę? Co było źródłem tej odwagi?

Nehemiasz sprzeciwił się wrogom, którzy usiłowali zastraszyć Judejczyków. Na te wrogie usiłowania namiestnik zareagował, przygotowując lud do walki. Nie powiedział jedynie:

— Boże, zrób coś w tej sytuacji!

Nehemiasz rozumiał, że wierzący też mają coś do zrobienia. Judejczycy wzięli więc miecze i inną broń i zabrali się do odbudowy muru. Pod wodzą namiestnika przestali się bać i śmiało przygotowali się do obrony. Nehemiasz wspierał ich, wierzył w nich, pracował z nimi i przydzielał im obowiązki do wykonania. Przygotował ich do wykonania zaplanowanej pracy, dzieląc się swoimi obowiązkami i przydzielając im określone zadania. Ale nie tylko mówił ludziom, co mają robić. Sam nie schował się w swoim pokoju. Stał u ich boku i pracował ciężko jak inni.

W *Biblii* opisane są sytuacje, w których Bóg polecał ludziom stać i patrzeć, jak On walczy. Ale są też sytuacje, w których On mówił:

— Przygotujcie się do działania, a Ja dam wam zwycięstwo.

Musimy wykonać swoją pracę, jeśli chcemy ujrzyć wybawienie przez Boga i Jego błogosławieństwa.

„Zdecydowane oddanie Nehemiasza dziełu Pana i jego niezachwiane poleganie na Nim było powodem klęski jego wrogów usiłujących wciągnąć go w swoje sidła. Człowiek gnuśny z łatwością pada ofiarą pokusy, ale w życiu człowieka dążącego do szlachetnego celu i pochłoniętego realizacją wzniosłych zamierzeń zło nie znajduje oparcia. Wiara tego, który nieustannie idzie naprzód, nigdy nie słabnie, gdyż przed sobą widzi Nieskończoną Miłość działającą we wszystkim dla realizacji swych dobrych zamierzeń. Prawdziwi słudzy Boży pracują z determinacją, która nigdy nie ustaje, gdyż stale szukają wsparcia u tronu łaski”¹.

Nehemiasz czerpał odwagę ze świadomości obecności i mocy Boga. Z drugiej strony, jak zauważyliśmy, poznanie Boga skłaniało go do działania zgodnego z wiarą.

Choć kontekst jest inny, jak to, co widzimy w postawie Nehemiasza, odzwierciedla słowa Jakuba: „Powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich” (Jk 2,18)?

¹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. V, s. 367.

Czego Ne 2,1-10 i Ezd 7,8-10 uczą nas o sile motywującej Ezdrasza i Nehemiasza do działania?

.....

.....

We wszystkim, co czynili, Ezdrasz i Nehemiasz, starali się pełnić wolę Boga w życiu Jego ludu. Owszem, lud popełniał błędy i był za nie karany. Jednak Bóg, wierny swoim obietnicom odrodzenia, otworzył drogę dla swego ludu, by mógł powrócić do Ziemi Obiecanej, aby dochowując wierności, mógł spełnić cele wyznaczone przez Niego. Pan w swojej mądrości wybrał poświęconych ludzi podobnych do Mojżesza, by odegrali istotną rolę w tym odrodzeniu, podobnie jak Mojżesz przed wiekami wykonał specjalne zadanie.

Wielcy przywódcy, jak ci dwaj, dążą do celu. Ten cel dyktuje ich działania. Można powiedzieć, że Ezdrasz i Nehemiasz mieli cel w życiu. Mieli też wizję ludu Bożego i ze wszystkich sił dążyli do jej zrealizowania.

Ezdrasz czynił to, studiując *Pismo Święte* i nauczając lud Słowa Bożego. Nehemiasz dodawał Judejczykom odwagi do czynienia tego, co słuszne, i odważnego stawania po stronie Boga. Obaj pragnęli ujrzeć odrodzoną Jerozolimę, ale odrodzoną nie tylko materialnie. Pragnęli także zobaczyć ożywienie i reformację w duchowym życiu jej mieszkańców. Dlatego karcili, napominali, a czasami także nakazywali określone działania. Wielcy przywódcy wierzą w coś większego niż zwyczajność i przeciętność. Ezdrasz i Nehemiasz wierzyli w miłującego i potężnego Boga, który czyni cuda, i pragnęli, by wszyscy mieli z Nim głęboką więź.

Poczawszy od 1. rozdziału *Księgi Nehemiasza*, czytelnik jest pod wrażeniem poświęcenia jej autora dla sprawy Bożej oraz jego przygnębienia z powodu niepowodzenia ludu Bożego. W 1. rozdziale *Księgi Nehemiasza* czytamy, iż Nehemiasz płakał, gdy doniesiono mu o trudnościach, z jakimi borykają się Izraelici w Judei. W modlitwie na kolanach obiecał uczynić wszystko, do czego Bóg go powoła. Nehemiasz kierował się wizją dokonywania pozytywnych zmian w świecie. Był człowiekiem czynu, i to czynu na rzecz Boga. Nehemiasz dążył do dokonywania zmian nie dla większych zysków czy wyższych stanowisk (choć w Persji miał jedno i drugie), ale udał się do Judei i do ubogiego ludu narażonego na wrogie działania ze wszystkich stron. Kroczył naprzód w wierze pomimo piętujących się przed nim przeszkód.

Przeczytaj Ezd 8,21-23.31-32. Czy uważasz, że decyzja Ezdrasza, by nie prosić króla o pomoc, była niemądra czy odważna? W jaki sposób Ezdrasz i Izraelici okazali pokorę wobec Boga?

Jakiś czas później Nehemiasz przyjął ochronę zaoferowaną przez króla. Jednak Ezdrasz wierzył, że Bóg okaże swoją moc najlepiej, jeśli repatrianci wyruszą bez królewskiej ochrony. Gdy dotarli do Judei, nie ponosząc żadnej szkody, przypisano ten sukces wyłącznie Bogu. Być może w niektórych sytuacjach zbyt mocno polegamy na ludziach, zamiast pozwolić Bogu okazać Jego moc. Ezdrasz wołał pozwolić działać Bogu w tej sytuacji i dowieść królowi, że Bóg Izraela rzeczywiście jest potężny.

Jednak Ezdrasz nie zachowywał się w sposób zarozumiały. Zwołał lud i razem pościli i modlili się. Wyruszyli w podróż dopiero po tym, jak spędzili pewien czas przed Bogiem w modlitwie. W pokorze przyszli do Boga, prosząc o Jego ochronę jako znak Jego mocy, a On odpowiedział na ich prośby.

Przeczytaj Ne 5,14-19. W jaki sposób Nehemiasz okazał pokorę?

Prawdziwi przywódcy muszą być gotowi ukorzyć się i być sługami. Dobrzy przywódcy nie wymagają ani nie potrzebują *tytułu*, by zyskać szacunek. Nehemiasz miał drzwi otwarte dla wszystkich i szczerze łożył na ludzi potrzebujących. Okazał swoją wiarę w Boga, a jego niezwykle poświęcenie dla Pana było przykładem dla ludu. Miał silną osobowość i rzeczowe usposobienie, ale nie uważał się za lepszego od innych. W tamtym czasie zajmował najwyższe stanowisko wśród narodu izraelskiego, ale nie przejawiał cienia pychy. W ten sposób odzwierciedlał życie i kazania Jezusa, który nauczał, że najlepszym sposobem sprawowania przywództwa jest służenie innym. Jezus tak czynił, a więc i my mamy czynić podobnie, bez względu na to, jakie zajmujemy stanowisko.

„I usiadłszy, przywołał dwunastu i rzekł im:

— Jeśli ktoś chce być pierwszy, niechaj stanie się ze wszystkich ostatnim i sługą wszystkich” (Mk 9,35).

Czego uczą nas słowa Jezusa o tym, co znaczy być prawdziwym przywódcą w oczach Boga?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Działalność ożywieniowa i reformatorska prowadzona przez żydowskich repatriantów pod przywództwem Zorobabela, a potem Ezdrasza i Nehemiasza, jest przykładem dzieła duchowej odnowy, jaka ma się dokonać w ostatnich dniach historii świata. Reszta Izraela składała się z ludzi słabych, narażonych na ataki wrogów, ale przez nich Bóg zamierzał zachować na ziemi prawdę o sobie i swoim prawie. Izraelici byli strażnikami prawdziwej pobożności i powiernikami świętych wyroczni. Gdy odbudowywali świątynię i mur obronny Jerozolimy, przeżywali różne doświadczenia i musieli stawić czoło silnej opozycji. Przywódcy dzieła dźwigali na swych barkach ciężkie brzemiona, ale szli naprzód w niezachwianej ufności, pokorze ducha, niezmiennie polegając na Bogu i wierząc, że dzięki Niemu Jego prawda zwycięży. Podobnie jak król Hiskiasz, Nehemiasz »był przywiązany do Pana i nie odstępował od niego, przestrzegając przykazań (...). Toteż Pan był z nim« (2 Krl 18,67)¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego musimy czynić wszystko, co możemy przed Bogiem, by wspierać naszych przywódców?

2. Dlaczego styl służebnego przywództwa jest tak trudny, wymagający i jednocześnie skuteczny? Dlaczego ważne jest to, by chrześcijański lider był jednocześnie sługą?

3. Od początku do końca *Księgi Nehemiasza* widzimy jej autora jako modlącego się. Ezdrasz i Nehemiasz byli ludźmi modlitwy. Policz, jak wiele razy słowa *modlitwa* i *modlić się* występują w *Księdze Ezdrasza* i *Księdze Nehemiasza*. Ci przywódcy nieustannie się modlili. Co powinno to mówić nam o naszej praktyce modlitwy?

4. „Był przywiązany do Pana i nie odstępował od niego, przestrzegając przykazań, jakie Pan nadał Mojżeszowi” (2 Krl 18,6). Jak mamy *być przywiązani do Pana*? Co to znaczy? Jak przywiązanie do Pana ma się do przestrzegania Jego przykazań?

¹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. V, s. 376. Przeczytaj także rozdział *Moc modlitwy*, w: *taż, Pokój, za którym tęsknisz*, Warszawa 2011, wyd. III, s. 91-103.